

## Zdeněk Falta



Zdeněk Falta se narodil 13. října 1952 v trutnovské porodnici do běžné, ale zato milující rodiny z Mladých Buků. V šesti letech začal plnit školní povinnou docházku na místní škole v Mladých Bukách. Učitelé byli sice obvykle přísní a vyzařovala z nich silná autorita, přeci jen se našla výjimka – zdejší tělocvikář. Tento učitel dal malému, a ne příliš zkušenému Zdeňkovi důležitou radu do života: nebát se. Když totiž při tělocviku probírali výmyk, tak se Zdeňkovi stala frustrující příhoda. Naprosto všichni cvik zvládli jen on ne, a ne ho udělat. Pan učitel mu řekl: „Zdeňku, nemusíš se bát, je to přeci jen brnkačka a všichni ti kryjem záda. To zvládneš.“ Nejenže cvik zvládl, ale dokonce i strach byl rázem pryč.

Mládí si užíval naplno – bylo to nejpríjemnější období jeho života a ke štěstí mu stačilo málo. Byl také poslušný a ukázněný, protože kdykoli někdo něco provedl, učitelé vytáhli proutek a už padala jedna rána za druhou. I přesto ale každý, včetně mladého Zdeňka, nějakou tu lumpárnu provedl. Jednou, už není známo kdo, vymyslel jednu rošťáckou hru, v podobě asi prvního „parkuru“ v ČSSR. Pointa hry spočívala v přeskokování z trámy na trám ve stodole. Jako případná pojistka sloužilo dole měkoučké seno, i když ne všude. Celá tato hra ovšem vyvolávala pocit nebezpečí úrazu způsobeném tvrdým pádem na zem, kde není žádné seno. To Zdeňkovi ale vůbec nevadilo.

Jednou ho strach, stejně jako každého z nás, nakonec dohnal. Jednou, když s kamarády jen tak vandroval po lese, ho postihla strašlivá bouřka, kterou si nelze ani představit. Byla to opravdová průtrž mračen. S kamarády zalezl pod strom a začal se bát, o holý život. A bum-prásk! Země pod nimi se rozechvěla po nárazu strašlivého blesku. Kolena se jim roztrásla strachem. Naštěstí všichni, včetně Zdeňka, vyvázli živí a zdraví.

Nakonec se Zdeněk Falta vyučil tesařem. Fyzická práce mu příliš nevadila, naopak si práci rukama oblíbil. Zapojil se také do velké výstavby v Trutnově na Zelené louce. Oženil se a se svou milovanou ženou vychovali tři zdravé děti. Dokonce vstoupil do vojenského spolku v Trutnově, kde s kamarády zažil dlouhá léta zábavy. To mu otevřelo dveře k vrcholu jeho dosavadní kariéry. Dostal možnost zahrát si se synem ve válečném filmu coby kaskadér.

Všechny tyto vzpomínky a mnoho dalších mu dnes kmitají před očima a vracejí s sebou i starý strach. Ze zdravotních důvodů byl nucen opustit vojenský spolek, přesto se nebojí o sebe, ale o blaho národa, Evropy a vlastně i celého světa plného lidí jako on a my.